

den, men jeg er bange for, at den kommer, og jeg tror ikke, at man nemt vil kunne komme under den. Jeg regner nu — det maa jeg dog sige — med, at de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse er taget med i Beregningen ved de Budgetter, som nu stilles op, det vil allerede være Tilfældet i indværende Aar. Den nuværende Finanslov har, naar jeg regner Driftsregnskabet og § 26's Udgifter sammen og fradrager Indtægterne paa § 26, som næsten intet udgør, omtrent 332 Mill. Kr. Dertil kommer, at vi maa regne med, at Tjenestemandslønningerne automatisk gaar op med det Dyrtidstillæg, som fremkommer efter Reguleringen i Februar Maaned; om det kan stige yderligere, kan jeg ikke have nogen Mening om; det kan det jo, thi hvis Dyrtiden stadig øges, vil der atter komme et Paalæg ved en Fastsettelse i September Maaned. Men allerede her er der Tale om 15 Mill. Kr. til. Der er endvidere paa Normeringsloven foreslaaet flere Tjenestemænd, end der findes paa Finansloven, endda til et meget betydeligt Beløb, saa vi kan nemt komme op til en Snes Millioner paa dette Omraade. Jeg regner en 50 Mill. Kr. til Dyrtidsforanstaltninger, og jeg er ikke sikker paa, at jeg regner for meget. Som jeg har nævnt i Folketinget, fremkommer der en Indtægt, som gaar ind i Statskassen, ved Salg af Sukker, paa en 14 Mill. Kr., som man paa Indenrigsministeriets Budget ganske sikkert vil regne med ind i de overordentlige Dyrtidsforanstaltninger, hvorved man jo opnaar et større Beløb til disse. Hvis jeg regner en 50 Mill. Kr. dertil, er jeg allerede oppe paa en 400 Mill. Kr. Saa kommer der f. Eks. til, hvad der ikke findes her paa Finanslovsforslaget og ikke kan findes der, det Tilskud af Rente, som ydes til kommunale Foranstaltninger, Boligbyggeri og lignende; det kommer paa Tillægsbevillingsloven og vil være et ret betydeligt Beløb. Ærede Medlemmer vil da indrømme, at det vil være klogt, hvis man kan holde Indtægterne oppe paa de 450 Mill. Kr. Nu er det Spørgsmaal, som det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard) i Virkeligheden gør, dette: Kan Indtægterne regnes at ville give et saa stort Beløb? Det ærede Medlem siger, at rimeligvis har den store Indkomst her i Landet allerede kulmineret. Jeg vil derom sige, at alle de Meddelelser, man har faaet endnu i Finansministeriet fra Skatteraadet og andre, i alt Fald tyder paa, at Indtægten i 1919 endnu var stigende. Men derfor er det

jo ikke sikkert, at den atter er stigende i 1920, og det regner jeg ogsaa med. Men saaledes som Budgettet er lagt, tror jeg dog, at det vil indkomme, som Formue- og Indkomstskatten skal indbringe efter Budgettet. Vil saa de direkte Afgifter aftage? Jeg har allerede sagt, at Importforbud kan skade Tolden. Umuligt var det jo ikke, hvis alle Partier var enige om det, at komme til en Forøgelse af visse Toldafgifter, men jeg har ikke ment, at Øjeblikket endnu var gunstigt til det. Man maa ved saadanne Lejligheder føle Patientten paa Pulsen og vide, hvornaar en Operation kan foretages. Og det vil være en meget smertefuld Operation for den høje Rigsdag at gaa til en Forøgelse af Toldafgifterne, hvad enten det kun er paa enkelte Positioner eller ved almindeligt Paalæg. Jeg har ikke troet, at Øjeblikket var kommet, hvor dette Spørgsmaal var modent til en Afgørelse. Jeg vil ogsaa unde min Efterfølger noget, jeg er ikke saa ærgerrig, at jeg ønsker at tage alting til mig. Jeg kan meget godt tænke mig, at visse udmærkede Foranstaltninger og Forholdsregler kan gennemføres af min Efterfølger og han derved faa Ære, Fordel og Popularitet. Jeg tror, jeg har faaet al den Popularitet, som jeg kan forlange for Skattelovene. Jeg tror dermed omtrent at have besvaret det ærede Medlems Udtalelser. Jeg er enig med ham i, at Fremtiden tegner sig ikke lyst, men der synes Muligheder for os til at imødegaa den, naar man viser den Forsigtighed, den Varsomhed, den Sparsommelighed, som jeg anbefaler ganske som det ærede Medlem.

Saa har jeg nogle Ord til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), der ligesom det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard) gjorde mig den Ære at omtale den Tale, jeg holdt ved Finanslovens tredie Behandling i Folketinget. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde vist en overordentlig Tilfredshed med min Tale, og det var ogsaa blevet understreget af et æret Medlem af mit Parti, der havde talt bagefter. Men der er det ærede Medlem inde paa en Fejltagelse. Jeg har i og for sig ikke vist nogen Tilfredshed med min egen Finansstyrelse; jeg har kun sagt, at jeg indankede den for Rigsdagens Dom, saa maatte den og andre afgøre, hvorvidt den havde kunnet staa sin Prøve eller ikke. Nej, det, som jeg mente vilde vække en almindelig Tilfredshed, var, at den finansielle Situation forholdsvis var saa gunstig, som den i Øjeblikket var, og det var ogsaa det, det ærede Medlem, der talte